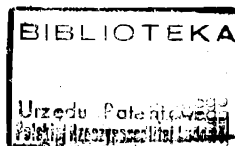

Warszawa, 30 kwietnia 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

D 06h 1/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24679.

Kl. 8 f, 13/01.

Friedrich Schäfer
(St. Gallen, Szwajcaria).

Klamra, zwłaszcza do materiałów włókienniczych.

Zgłoszono 4 stycznia 1935 r.

Udzielono 15 marca 1937 r.

Pierwszeństwo: 16 stycznia 1934 r. (Szwajcaria).

Znane są klamry w kształcie litery V do spinania cienkich materiałów.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest klamra, zwłaszcza do materiałów włókienniczych, która ma kształt litery V, nadaje się również do materiałów grubszych i odznacza się tym, że punkt obrotu ramienia górnego względnie wierzchołek klamry jest przeniesiony ponad podstawę ramienia dolnego za pomocą łącznika umieszczonego pomiędzy ramieniem górnym i dolnym.

Przedmiot wynalazku niniejszego jest przedstawiony na rysunku, przy czym fig. 1 przedstawia widok z boku, fig. 2 — widok z przodu pierwszej postaci wykonania, fig. 3 — widok z boku odmiany klamry,

fig. 4 — widok z boku innej odmiany, a fig. 5 — widok z przodu tejże odmiany. Na rysunku *a* oznacza dolne, *b* zaś — górne ramie klamry, której niejednakowe ramiona tworzą literę V. Łącznik *c* umieszczony pomiędzy górnym i dolnym ramieniem jest odgięty ukośnie w górę od podstawy ramienia dolnego *a* tak, iż wierzchołek *d* klamry względnie punkt obrotu ramienia górnego *b* jest przesunięty od podstawy ramienia dolnego *a* o odległość *f* w górę.

Ramię dolne *a* klamry posiada w swej przedniej części zagięcie *f* skierowane ukośnie w górę. Swobodny koniec *e* tego zagięcia jest skierowany ku otworowi klamry. Dzięki temu koniec *e* jest odsunięty od

podstawy ramienia a na odległość u w górę. Odległość u jest nieco mniejsza od odległości f .

Klamra jest wykonana (najlepiej) z glinu. Łącznik c jest wykonany jako zagięcie dolnego ramienia i tworzy z nim jedną sztywną całość.

Użycie klamry jest następujące: gruby materiał S wkłada się pomiędzy ramiona a i b klamry i naciska się ramię b w dół, jak przedstawiono linią kreskowaną na fig. 1; dzięki przesunięciu w górę punktu obrotu d grubszy materiał zostaje lepiej pochwycony, przy czym zaciśnięty materiał nie odpycha ramienia b klamry w górę jak w znanych klamrach o kształcie litery V .

Części e i f utrudniają wyciąganie materiału z klamry względnie ściąganie klamry z materiału. Klamra ta nadaje się tylko do materiałów o mniej więcej jednakowej grubości.

Klamra przedstawiona na fig. 3 ma podobny kształt, jest jednak wykonana z cieńszego materiału i wskutek tego nie jest sztywna. W tym przypadku łącznik c umieszczony pomiędzy ramieniem górnym i dolnym stanowi część pośrednią, która może się obracać względem ramienia dolnego a dokoła miejsca połączenia g . Klamra ta nadaje się do spinania materiałów niejednakowej grubości. Zastosowanie jej jest następujące: część środkowa c zostaje nacisnięta w dół i obrócona dokoła osi obrotu g , a ramię górne b zostaje bardziej wyprostowane niż w pierwszym przykładzie; wskutek tego wierzchołek d posuwa się zarówno w dół, jak i nieco w tył, jak zaznaczono linią przerywaną.

W trzeciej odmianie przedstawionej na fig. 4 i 5 części f i c nie są prostoliniowe jak w poprzednich przykładach, lecz zgięte w kształcie łuku. Oprócz tego ramię a jest zaopatrzone w żebro wzmacniające r pomiędzy częścią końcową e i wierzchołkiem d , przy czym ramię to przy ściskaniu wy-

kazuje dążność do lekkiego wyginania się w górę odpowiednio do wewnętrznej powierzchni kciuka, na której opiera się to ramię przy spinaniu materiału.

Zastosowanie tej klamry jest takie samo jak w pierwszym przykładzie, to jest nadaje się ona tylko do użycia do materiału o stosunkowo jednakowej grubości.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Klamra, zwłaszcza do materiałów włókienniczych, wykonana w kształcie litery V , znamiona tym, że jej ramię górne jest połączone z dolnym za pomocą łącznika, dzięki czemu punkt obrotu ramienia górnego klamry jest przeniesiony ponad podstawę ramienia dolnego.

2. Klamra według zastrz. 1, znamiona tym, że jej ramię dolne jest zaopatrzone w zagięcie ustawione pod kątem rozwartym do dolnego ramienia tak samo jak łącznik.

3. Klamra według zastrz. 1 — 2, znamiona tym, że łącznik znajdujący się pomiędzy ramieniem górnym i dolnym oraz zagięcie i przyległy swobodny koniec klamry mają kształt łuku.

4. Klamra według zastrz. 1 — 3, znamiona tym, że łącznik znajdujący się między dolnym i górnym ramieniem jest wykonany jako ramię środkowe obracalne na dolnym ramieniu.

5. Klamra według zastrz. 1 — 4, znamiona tym, że ramię dolne klamry i zagięcie podtrzymujące swobodną część końcową są zaopatrzone w żebro usztywniające.

6. Klamra według zastrz. 1 — 5, znamiona tym, że łącznik znajdujący się pomiędzy ramieniem dolnym i górnym jest zaopatrzony w żebro usztywniające.

Friedrich Schäfer.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

